

Het leven van Max en z'n mama

week 20

Twintig weken dan ben je op de helft van de zwangerschap en nu is deze kleine man er al twintig weken op deze wereld. Wat wordt hij wijs, alles en iedereen volgt hij hier met zijn ogen. Houd alles goed in de gaten. En door kijken leert hij. Ook kijkt hij de kunst af van zijn vriendje hier, hij is iets ouder dan Max. En samen maken ze af en toe contact omdat we ze dan samen in de box leggen, of op het kleed in de woonkamer. Zijn vriendje vind Max ook heel interessant en dat is zo leuk te zien. (filmpje moet ik nog krijgen van zijn mama, maar uit privacy redenen wordt hij hier ook niet gedeeld.

Nieuwe kleding setje

Wat is het leuk om nu wat vaker oma te zien (de mama van mama) We zijn namelijk nu in de buurt van oma,s huis dus die heeft nu de kans om vaker langs te komen. En ben van de week weer even heel erg verwend door haar. Ik had al eens een hele lieve knuffel gekregen. En nu kreeg ik een heel stoer setje kleding. Een leuke broek met dinosaurussen en erop een shirtje wat daarbij past. Dus ook dinosaurussen erop staan. Ik ben er erg blij mee, moet je zien hoe leuk me dit staat. Dank je oma, kus.

Prikjes

Het was weer zover, Max moest zijn derde keer voor prikjes. Deze afspraak stond al bij ons op het CB, maar heb ik af moeten zeggen. Aangezien we in Utrecht zitten. Maar vorige

week was hij al bij de kinderarts voor controle en hebben we gelijk een afspraak voor dezelfde dag gemaakt voor de prikjes die eigenlijk al stond. Dus op naar de kinderafdeling samen met een verpleegkundige. Ja want ik mag niet alleen op pad met Max, en dat is geen probleem. Zelf mag ik staan en gaan waar ik wil, maar niet alleen met Max. Het duurde al weer te lang voor mij, en ook voor Max. Max werd al wat mopperig en ik liep maar een beetje heen en weer te wiegen met hem. Op zo'n moment blijft het moeilijk hulp vragen, of ze het even over neemt van mij. Maar juist omdat ze er bij was, heb ik hier wel meer geduld mee. En dat voelt ook wel goed dat ik het wel zelf doe, en rustig met hem blijf. De prikjes waren zo klaar en ja hij moest even huilen, heb hem dan ook op de arm mee terug genomen naar de afdeling. Voordat we terug waren was het al over. Verder heeft hij er weinig last van gehad, een klein beetje meer huilerig. Maar verder niets bijzonders.